

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 174/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. októbra 2008 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť V. M., D., a V. U., D., zastúpených advokátom JUDr. R. S., Advokátska kancelária, D., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 622/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. M. a V. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 622/01 porušené bolo.

2. V. M. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. V. U. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť V. M. a V. U. trovy konania v sume 10 544 Sk (slovom desaťtisícpäťstoštyridsaťštyri slovenských korún) na účet ich právneho zástupcu JUDr. R. S., Advokátska kancelária, D., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 174/08-11 z 27. mája 2008 prijal na ďalšie konanie sťažnosť V. M., D. (ďalej len „sťažovateľ v 1. rade“) a V. U., D. (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“ spolu len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 622/01.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú stíhaní pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v trestnom konaní vedenom okresným súdom, na ktorom bola na nich podaná obžaloba 26. októbra 2001.

Okresný súd rozhodol vo veci podľa § 314e zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov vydaním trestného rozkazu sp. zn. 3 T 622/01 z 26. novembra 2001, ktorým sťažovateľov uznal vinnými a odsúdil ich k peňažným trestom. Sťažovatelia proti predmetnému trestnému rozkazu podali v zákonom ustanovenej lehote odpor.

Sťažovatelia v podanej sťažnosti uvádzajú: „*Od tejto doby t.j. 26.11.2001 Okresný súd v Žiline nekoná resp. koná, zdĺhavo vykonáva dôkazy, vykonané dôkazy, nečinnosťou spôsobuje prieťahy čím obidvom sťažovateľom spôsobuje stav neistoty, psychickej traumy,...*

Sťažovatelia v 1.a 2. rade sa zo strachu pred zaujatosťou súdu resp. sudcu pri rozhodovaní báli podať sťažnosť pre prieťahy na okresný súd v Žiline, ktorú sťažnosť podávajú priamo už na Ústavný súd.“

Sťažovatelia argumentujú, „*že súdne konanie, ktorého lehota začala plynúť podaním obžaloby dňa 26.10.2001 na Okresný súd v Žiline, nie je do dnešného dňa právoplatne skončené a nie len skončené ale ani rozhodnuté. Ku dnešnému dňu toto celé súdne konanie trvá skoro 7 rokov a keď zoberieme do úvahy aj vyšetrovanie na polícii už 8 rokov žijú sťažovatelia v neistote, čím dochádza k porušeniu práv sťažovateľov v 1. a 2. rade na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.“*

Na základe uvedeného sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 622/01 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a aby im priznal primerané finančné zadost'učinenie, a to každému z nich v sume 400 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Na základe výzvy ústavného súdu z 10. júla 2008 sa k sťažnosti vyjadril okresný súd, ktorý v liste sp. zn. 1 SprS 235/08 z 25. augusta 2008 doručenom 2. septembra 2008 oznámil, že súhlasí s prerokovaním sťažnosti sťažovateľov bez nariadenia ústneho pojednávania. Okresný súd v uvedenom liste predložil chronologický prehľad vykonaných procesných úkonov.

V podaní doručenom ústavnému súdu 17. septembra 2008 súhlasili s upustením od ústneho pojednávania vo veci samej aj sťažovatelia. V uvedenom liste prostredníctvom právneho zástupcu uviedli: *„Vo veci zaujatia stanoviska ku vyjadreniu Okresného súdu Žilina č. 1SprS 235/08 z 25. augusta 2008 vo veci mojich mandantov V. M. a V. U., by som chcel podotknúť, že nenamietame konanie sudkyne JUDr. M. L. od 1.2.2008, ale naša ústavná sťažnosť smerovala voči nečinnosti súdu od roku 2001 až do roku 2008.“*

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom trestného spisu týkajúceho sa posudzovaného prípravného konania dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Ústavný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu, zo sťažnosti, ako aj z vyjadrení účastníkov konania a zistil tento priebeh a stav konania:

Dňa 26. októbra 2001 bola podaná na okresnom súde na sťažovateľov obžaloba.

Okresný súd vydal 26. novembra 2001 trestný rozkaz, proti ktorému podali sťažovatelia odpor 27. decembra a 31. decembra 2001.

Okresný súd vykonal 2. decembra 2002 pojednávanie ktoré z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa v 2. rade odročil na 2. jún 2003 (sťažovateľ v 2. rade predvolanie na pojednávanie neprevzal).

Okresný súd 10., 11. a 17. marca 2003 doručil predvolania sťažovateľom a svedkom.

Okresný súd uskutočnil 2. júna 2003 pojednávanie, na ktorom vypočul sťažovateľov a svedkov, následne ho odročil z dôvodu neprítomnosti dvoch svedkov na 19. január 2004.

Okresný súd 5. júna 2003 požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Ružomberok (ďalej len „OO PZ“) o doručenie predvolania dvom svedkom, ktoré okresnému súdu 19. augusta 2003 oznámilo, že sa mu podarilo doručiť predvolanie len jednému z nich.

Okresný súd 5. júna 2003 požiadal Okresný súd Dolný Kubín o zapožičanie súvisiaceho spisového materiálu, ktorý na žiadosť reagoval 30. júna 2003.

Okresný súd požiadal 7. júla 2003 Okresný súd Dolný Kubín o zapožičanie súvisiaceho spisového materiálu.

Okresný súd uskutočnil 19. januára 2004 pojednávanie, ktoré odročil na neurčito z dôvodu neprítomnosti predvolaných svedkov, ktorým zároveň uznesením uložil poriadkovú pokutu.

Okresný súd doručil predvolanie na pojednávanie nariadené na 11. november 2004 svedkom a sťažovateľom 5. a 30. septembra 2004 a 1. októbra 2004 (sťažovateľ v 1. rade predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote neprevzal).

Okresný súd 27. septembra 2004 požiadal OO PZ o predvedenie svedkov.

Okresný súd 11. novembra 2004 vykonal pojednávanie, ktoré z dôvodu neprítomnosti predvolaných svedkov a sťažovateľa v 1. rade odročil na 3. február 2005, svedkom uznesením uložil poriadkovú pokutu (sťažovateľ v 1. rade predvolanie v odbernej lehote neprevzal).

Dňa 16. novembra 2004 okresný súd požiadal OO PZ o doručenie predvolania na pojednávanie sťažovateľovi v 1. rade a svedkom, ako aj o predvedenie svedkov.

Okresný súd 3. februára 2005 vykonal pojednávanie, na ktorom vypočul svedka, následne ho odročil na 7. marec 2005 z dôvodu neprítomnosti dvoch svedkov, ktorí sa napriek predvolaniu na pojednávanie nedostavili a ktorým uložil poriadkovú pokutu.

Okresný súd 10. februára 2005 požiadal OO PZ o predvedenie svedkov.

Dňa 7. februára 2005 právny zástupca sťažovateľa v 2. rade doručil ospravedlnenie svojej neúčasti a požiadal o odročenie termínu pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní, okresný súd jeho žiadosti nevyhovel (oznámenie doručil právnomu zástupcovi 15. februára 2005).

Okresný súd uskutočnil 7. marca 2005 pojednávanie, ktoré odročil na 12. máj 2005 z dôvodu neprítomnosti svedkov, ktorí sa napriek predvolaniu na pojednávanie nedostavili.

Okresný súd 6. apríla 2005 požiadal OO PZ o predvedenie svedkov.

Okresný súd 12. mája 2005 uskutočnil pojednávanie, na ktorom vypočul predvedených svedkov a následne ho odročil na 25. júl 2005 za účelom vypočutia ďalšieho svedka.

Dňa 22. júla 2005 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neprítomnosti predvolaného svedka.

Okresný súd 25. júla 2005 uskutočnil pojednávanie, ktoré odročil na 3. október 2005 za účelom vypočutia svedka, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil.

Dňa 3. októbra 2005 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti predvolaného svedka.

Okresný súd uskutočnil 3. októbra 2005 pojednávanie, ktoré odročil na 28. november 2005 za účelom vypočutia svedka, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil.

Dňa 8. novembra 2005 bol termín pojednávania určený na 28. november 2005 zrušený.

Okresný súd uskutočnil 7. marca 2008 pojednávanie, ktoré z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa v 2. rade odročil na 8. apríl 2008 (sťažovateľ v 2. rade neprevzal predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote).

Okresný súd 11. marca 2008 požiadal OO PZ o predvedenie svedkov na pojednávanie a o doručenie predvolania sťažovateľovi v 2. rade, ktorému sa nepodarilo predvolanie doručiť ani poštou ani prostredníctvom OO PZ.

Dňa 7. apríla 2008 okresný súd zrušil určený termín pojednávania z dôvodu neúspešného pokusu doručiť predvolanie sťažovateľovi v 2. rade.

Dňa 7. apríla 2008 sťažovateľ v 2. rade ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní určenom na 8. apríl 2008.

Dňa 8. apríla 2008 uskutočnil okresný súd pojednávanie, ktoré z dôvodu nedoručenia predvolania sťažovateľovi v 2. rade odročil na 28. apríl 2008.

Okresný súd vyzval 10. apríla 2008 Mestský úrad v Dolnom Kubíne, Obvodný úrad v Dolnom Kubíne a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne na predloženie správ pre účely trestného konania, ktoré mu boli predložené 16., 17., 21. a 24. apríla 2008.

Okresný súd uskutočnil 28. apríla 2008 pojednávanie, ktoré z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa v 2. rade odročil na 9. jún 2008 (predvolanie sťažovateľa v 1. rade na pojednávanie bolo okresnému súdu vrátené s označením „nezastihnutý“).

Okresný súd 28. apríla 2008 požiadal OO PZ Ružomberok o predvedenie svedkov.

Okresný súd 9. júna 2008 uskutočnil pojednávanie, na ktorom vypočul sťažovateľov a svedkov a pojednávanie odročil na 8. september 2008 za účelom vypočutia ďalšieho svedka.

Okresný súd 8. septembra 2008 uskutočnil pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým boli sťažovatelia oslobodení spod obžaloby.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Otázku existencie zbytočných prietahov v trestnom konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd skúma vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a preto aj v trestnej veci sťažovateľov preskúmal skutkovú a právnu zložitosť veci (1), správanie sťažovateľov v priebehu trestného konania (2) a napokon aj postup okresného súdu (3).

1. Na sťažovateľov bola podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo k trestnému činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Z výroku obžaloby a z jej odôvodnenia vyplýva, že z dôkazného hľadiska nejde o osobitne zložitú vec. (V rámci dokazovania boli vypočutí sťažovatelia a sedem svedkov.)

Ústavný súd nezistil ani právnu zložitost' trestnej veci sťažovateľov, pretože právne posúdenie skutku je súčasťou štandardnej rozhodovacej činnosti súdov.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, podľa ktorého sa hodnotia prípadné zbytočné priet'ahy v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že správanie sťažovateľov (aj keď v nepomernej časti) prispelo k zbytočnému predĺženiu vedeného trestného konania. Ide o prípady pasivity sťažovateľov, ktorú im treba pripísať na vrub, a síce o ich neúčast' na konaných pojednávaniach. Sťažovateľ v 1. rade neprevzal doručované predvolanie a nezúčastnil sa tak pojednávania konaného 11. novembra 2004, ktoré bolo z dôvodu jeho neprítomnosti odročené. Vo vzťahu k sťažovateľovi v 2. rade ide o pojednávania konané 2. decembra 2002, 7. marca 2008, 8. apríla 2008 a 28. apríla 2008, ktoré boli z dôvodu jeho neprítomnosti odročené. Dôvodom jeho neprítomnosti bola skutočnosť, že neprevzal doručované predvolanie alebo sa ho na adrese pobytu pri doručovaní nepodarilo zastihnúť.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa, bol postup okresného súdu.

V úvode treba zdôrazniť, že k predĺženiu vedeného trestného konania v značnej miere prispeli aj objektívne dôvody, a síce odročovanie pojednávania vo viacerých prípadoch z dôvodu neprítomnosti svedkov, ktorých výsluch bol pre náležité objasnenie skutkového stavu potrebný. Túto okolnosť však nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu, pretože tento využíval všetky dostupné procesné inštitúty poskytované Trestným poriadkom na zabezpečenie účasti svedkov (predvedenie, uloženie poriadkovej pokuty, doručovanie predvolaní prostredníctvom OO PZ).

Ústavný súd však v postupe okresného súdu zistil krátkodobejšie, ale aj rozsiahle obdobia nečinnosti, keď okresný súd nekonal bez toho, aby mu v tom bránila zákonná prekážka.

Ide o obdobie od 31. decembra 2001 (keď bol podaný odpor zo strany sťažovateľa v 2. rade) do 2. decembra 2002 (keď okresný súd uskutočnil pojednávanie) predstavujúce zbytočné prietahy v trvaní 11 mesiacov.

Ako obdobia nečinnosti kvalifikoval ústavný súd aj príliš dlhé časové odstupy medzi jednotlivými pojednávaniami. Ide o obdobie od 7. júla 2003 (keď okresný súd po pojednávaní konanom 2. júna 2003 požiadal Okresný súd Dolný Kubín o zapožičanie súvisiaceho spisového materiálu) do 19. januára 2004 (keď okresný súd uskutočnil ďalšie pojednávanie), v rámci ktorého ústavný súd zistil nečinnosť v trvaní 5 mesiacov. V ďalšom období od 19. januára 2004 (keď bolo vykonané pojednávanie) do 11. novembra 2004 (keď bolo vykonané nasledujúce pojednávanie) ústavný súd zistil nečinnosť takmer 7 mesiacov.

Najrozsiahlejšie obdobie nečinnosti predstavuje dobu 2 rokov a 4 mesiacov v čase od 3. októbra 2005, keď okresný súd uskutočnil pojednávanie, do 7. marca 2008, keď bolo uskutočnené ďalšie súdne pojednávanie.

Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu (trvajúce spolu 4 roky a 3 mesiace) nesvedčia o tom, že by okresný súd organizoval svoj procesný postup v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 622/01 tak, aby bol čo najskôr odstránený stav právnej neistoty účastníkov konania týkajúci sa otázky ich viny v predmetnom trestnom konaní.

Ústavný súd posúdil uvedené obdobia nečinnosti ako zbytočné prietahy v konaní, v dôsledku ktorých došlo v označenom konaní k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovatelia požiadali o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 400 000 Sk pre každého z nich a v tejto súvislosti uviedli: „... sťažovatelia v 1. a 2. rade požadujú v dôsledku neukončeného skoro 7 rokov trvajúceho súdneho konania a na základe neodôvodnených pretrvávajúcich prietahov v predmetnom konaní v súlade s čl. 127 ods. 3, Ústavy SR a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde priznanie finančného zadosťučinenia vo výške pre sťažovateľa v 1. rade 400 000.-Sk a pre sťažovateľa v 2. rade 400 000.-Sk, ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Túto sumu sťažovateľ požaduje tiež z toho dôvodu, že mu vznikla nielen nemajetková ujma, ale okrem toho bolo zasiahnuté do jeho práv a oprávnených záujmov bez jeho vedomia a proti jeho vôli.“

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na okolnosti uvedeného prípadu, ktoré mohli mať vplyv na závažnosť nemajetkovej ujmy sťažovateľov, predovšetkým na mieru porušenia základného práva sťažovateľov okresným súdom s ohľadom na skutkovú a právnu zložitosť veci, podiel sťažovateľov na predĺžení konania, dĺžku, povahu a dôvody zbytočných prietahov spôsobených okresným súdom (III. ÚS 173/03).

Toto východisko viedlo ústavný súd k rozhodnutiu o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia v sume 80 000 Sk pre sťažovateľa v 1. rade a v sume 60 000 Sk pre sťažovateľa v 2. rade.

Právny zástupca sťažovateľov uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 10 742,40 Sk, a to za 2 úkony právnych služieb vykonaných v roku 2008 pre dve osoby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie ústavnému súdu).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 3, § 14, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovatelia namietajú, v zásade nie je oceniteľný peniazmi. Základná sadzba

tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2008 v konaní pred ústavným súdom predstavuje sumu 3 176 Sk (za spoločný úkon vykonávaný pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 20 %, t. j. na 2541 Sk) a hodnota režijného paušálu je 190 Sk.

V súlade s týmito ustanoveniami možno teda trovy konania vyčíslit' ako súčet odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie súdu) vykonané pre dve osoby ($4 \times 2\,541 \text{ Sk} + 2 \times 190 \text{ Sk} = 10\,544 \text{ Sk}$). Náhrada trov konania v predmetnej veci vypočítaná podľa platnej právnej úpravy teda predstavuje celkovú sumu 10 544 Sk.

Ústavný súd priznal právnemu zástupcovi s'ťažovateľov odmenu v celkovej sume 10 544 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2008